

Įstatymas skelbtas: Žin., 2002, Nr. 112-4980
Neoficialus įstatymo tekstas

LIETUVOS RESPUBLIKOS DIZAINO

ĮSTATYMAS

2002 m. lapkričio 7 d. Nr. IX-1181
Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis Įstatymas nustato pramoninio dizaino (toliau – dizainas) teisinę apsaugą, registraciją ir naudojimą Lietuvos Respublikoje, Lietuvos Respublikos dizaino registro tvarkymą.

2. Šio Įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais Įstatymo priede.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2205](#), 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2538 (2004-04-30)

2 straipsnis. Pagrindinės Įstatymo sąvokos

1. **Dizainas** – viso gaminio ar jo dalies vaizdas, sudarytas iš gaminio ir (arba) jo ornamentikos specifinių savybių – linijų, kontūrų, spalvų, formos, tekstūros ir (arba) medžiagos.

2. **Gaminys** – pramoniniu būdu arba rankomis pagamintas daiktas, įskaitant sudėtiniam gaminiui sukonstruoti skirtas sudedamąsias dalis, pakuotę, apipavidalinimą, grafinius simbolius ir spaustuvės šriftus, išskyrus kompiuterių programas.

3. **Sudėtinis gaminys** – gaminys, susidedantis iš sudedamųjų dalių, kurias galima pakeisti tą gaminį išardant ir vėl jį surenkant (daiktų rinkiniai, kompozicijos).

4. **Asmuo** – fizinis arba juridinis asmuo.

5. **Paraiška** – dokumentų, kuriuos šio Įstatymo nustatyta tvarka Lietuvos Respublikos valstybiniam patentų biurui (toliau – Valstybinis patentų biuras) turi pateikti dizainą įregistruoti norintis pareiškėjas, visuma.

6. **Dizaineris** – fizinis asmuo (autorius), sukūręs dizainą.

7. **Pareiškėjas** – paraišką dizainui įregistruoti padavęs asmuo arba asmenų grupė.

8. **Patentinis patikėtinis** – fizinis asmuo, Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintų Patentinių patikėtinių nuostatų nustatyta tvarka įrašytas į Lietuvos Respublikos patentinių patikėtinių registrą.

9. **Dizaino savininkas** – šio Įstatymo nustatyta tvarka Lietuvos Respublikoje įregistruoto dizaino savininkas.

10. **Licencija** – dizaino savininko (licenciaro) leidimas kitam asmeniui (licenciatui) naudoti registruotą dizainą licencinėje sutartyje nustatytais sąlygomis.

11. **Sublicencija** – licenciato leidimas kitam asmeniui naudoti dizainą sublicencinėje sutartyje nustatytais sąlygomis.

12. **Tarptautinė paroda** – pagal Konvenciją dėl tarptautinių parodų, priimtą Paryžiuje 1928 m. lapkričio 22 d. ir paskutinį kartą peržiūrėtą 1972 m. lapkričio 30 d., oficiali ar pripažinta oficialia tarptautinė paroda.

13 dalies redakcija iki 2008 m. rugsėjo 26 d.:

13. **Tarptautinė dizaino registracija** – dizaino įregistravimas Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos Tarptautinio biuro tarptautiniame registre pagal Hagos sutarties dėl tarptautinio pramoninio dizaino registravimo Ženevos aktą (toliau – Hagos sutartis), priimtą Ženevoje 1999 m. liepos 2 d.

13 dalies redakcija nuo 2008 m. rugsėjo 26 d.:

13. **Tarptautinė dizaino registracija** – dizaino įregistravimas Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos Tarptautinio biuro (toliau – Tarptautinis biuras) tarptautiniame registre pagal Hagos susitarimo dėl pramoninio dizaino tarptautinės registracijos Ženevos aktą (toliau – Ženevos aktas), priimtą Ženevoje 1999 m. liepos 2 d.

14, 15, 16, 17 ir 18 dalių redakcija iki 2008 m. rugsėjo 26 d.:

14. **Paryžiaus konvencija** – 1883 m. kovo 20 d. Paryžiaus konvencija dėl pramoninės nuosavybės apsaugos (su visomis galiojančiomis pataisomis ir pakeitimais).

15. **Lokarno klasifikacija** – tarptautinė pramoninio dizaino klasifikacija, patvirtinta 1968 m. spalio 8 d. Lokarno sutartimi dėl tarptautinės pramoninio dizaino klasifikacijos (su visomis galiojančiomis pataisomis ir pakeitimais).

16. **Taisyklės** – Valstybinio patentų biuro direktoriaus patvirtintos Dizaino registracijos taisyklės.

17. **Bendrijos dizainas** – dizainas, pareikštas registruoti arba įregistruotas pagal Reglamentą dėl Bendrijos dizainų.

18. **Reglamentas dėl Bendrijos dizainų** – 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizainų.

2 straipsnis papildomas nauja 14 dalimi, buvusios 2 straipsnio 14, 15, 16, 17 ir 18 dalys laikomos atitinkamai 15, 16, 17, 18 ir 19 dalimis nuo 2008 m. rugsėjo 26 d.:

14. **Tarptautinė paraiška** – paraiška tarptautinei dizaino registracijai, paduodama pagal Ženevos akto ir Bendrųjų taisyklių pagal Hagos susitarimo 1999 m., 1960 m. ir 1934 m. aktus (toliau – Hagos susitarimo taisyklės) reikalavimus šių teisės aktų nustatyta tvarka.

15. **Paryžiaus konvencija** – 1883 m. kovo 20 d. Paryžiaus konvencija dėl pramoninės nuosavybės apsaugos (su visomis galiojančiomis pataisomis ir pakeitimais).

16. **Lokarno klasifikacija** – tarptautinė pramoninio dizaino klasifikacija, patvirtinta 1968 m. spalio 8 d. Lokarno sutartimi dėl tarptautinės pramoninio dizaino klasifikacijos (su visomis galiojančiomis pataisomis ir pakeitimais).

17. **Taisyklės** – Valstybinio patentų biuro direktoriaus patvirtintos Dizaino registracijos taisyklės.

18. **Bendrijos dizainas** – dizainas, pareikštas registruoti arba įregistruotas pagal Reglamentą dėl Bendrijos dizainų.

19. **Reglamentas dėl Bendrijos dizainų** – 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizainų.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2205](#), 2004-04-29, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2538 (2004-04-30)

Nr. [X-1659](#), 2008-07-01, *Žin.*, 2008, Nr. 81-3171 (2008-07-17)

3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis

1. Šis Įstatymas taikomas kiekvienam dizainui, kuris yra arba Valstybiniam patentų biurui paduotos paraiškos dizainui registruoti objektas arba yra įregistruotas šio Įstatymo nustatyta tvarka.

2 dalies redakcija iki 2008 m. rugsėjo 26 d.:

2. Dizainas, kuris yra Lietuvos Respublikoje galiojančios tarptautinės dizaino registracijos objektas, saugomas pagal Hagos sutarties dėl tarptautinio pramoninio dizaino registravimo Ženevos akto nuostatas.

2 dalies redakcija nuo 2008 m. rugsėjo 26 d.:

2. Dizainas, kuris yra Lietuvos Respublikoje galiojančios tarptautinės dizaino registracijos objektas, saugomas pagal Ženevos akto nuostatas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-1659](#), 2008-07-01, *Žin.*, 2008, Nr. 81-3171 (2008-07-17)

ANTRASIS SKIRSNIS DIZAINO APSAUGA

4 straipsnis. Dizaino apsaugos reikalavimai

1. Teisinė apsauga suteikiama Lietuvos Respublikos dizaino registre įregistruotam dizainui, jeigu kitko nenumato tarptautinės sutartys.
2. Dizainas registruojamas ir saugomas šio Įstatymo nustatyta tvarka, jeigu jis yra naujas ir turi individualių savybių.
3. Pagal šį Įstatymą įregistruotas dizainas taip pat gali būti saugomas pagal autorių teisę, jeigu jis išreikštas kokia nors objektyvia forma.

5 straipsnis. Dizaino naujumas

1. Dizainas yra naujas, jeigu joks kitas tapatus dizainas iki paraiškos padavimo datos, o kai prašoma prioriteto, – iki prioriteto datos nebuvo prieinamas visuomenei.
2. Dizainas laikomas tapačiu kitam dizainui, jeigu jų savybės skiriasi tik neesminėmis detalėmis.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2205](#), 2004-04-29, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2538 (2004-04-30)

6 straipsnis. Individualios dizaino savybės

1. Dizainas laikomas turinčiu individualių savybių, jeigu informuotam vartotojui sudarytas bendras dizaino išpūdis skiriasi nuo bet kokio kito dizaino, kuris tapo visuomenei prieinamas iki paraiškos padavimo datos, o kai prašoma prioriteto, – iki prioriteto datos, jam sudaryto bendro išpūdžio.
2. Vertinant individualias dizaino savybes, atsižvelgiama į dizainerio laisvę kuriant dizainą.

7 straipsnis. Gaminio sudedamųjų dalių naujumas ir individualios savybės

1. Sudėtinio gaminio sudedamosios dalies dizainas laikomas nauju ir turinčiu individualių savybių tik šiais atvejais:
 - 1) į sudėtinį gaminį įmontuota sudedamoji dalis išlieka matoma gaminį įprastai naudojant ir
 - 2) kiekviena matoma sudedamoji dalis atitinka naujumo ir individualių savybių reikalavimus.
2. Šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytu įprastu naudojimu laikomas galutinio vartotojo dizaino naudojimas, išskyrus techninę priežiūrą, apžiūrą ar taisymą.

8 straipsnis. Dizaino prieinamumas visuomenei

1. Dizainas laikomas prieinamu visuomenei, jeigu jis:
 - 1) po registracijos buvo paskelbtas Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje ar kitame leidinyje arba eksponuotas parodoje;
 - 2) pateiktas į rinką ar visuomenei atskleistas kitu būdu.
2. Dizainas, kurio apsaugos prašoma, nelaikomas prieinamu visuomenei, jeigu jis:
 - 1) šio straipsnio 1 dalyje nurodytomis aplinkybėmis iki paraiškos padavimo datos, o kai prašoma prioriteto, – iki prioriteto datos netapo žinomas Europos Bendrijoje atitinkamos srities specialistui įprastu būdu naudojant dizainą;
 - 2) buvo atskleistas trečiajam asmeniui aiškiai išreikštomis arba pagrįstai suprantamomis konfidencialumo sąlygomis.
3. Dizainas, kurio apsaugos prašoma, taip pat nelaikomas prieinamu visuomenei, jeigu informacija apie jį buvo paskelbta visuomenei per 12 mėnesių iki paraiškos padavimo datos, o kai prašoma prioriteto, – iki prioriteto datos ir jeigu informacija paskelbta:
 - 1) paties dizainerio, jo teisių perėmėjo ar kito asmens dėl dizainerio ar jo teisių perėmėjo pateiktos informacijos arba atliktų veiksmų;

2) dėl kito asmens veiksmų, kuriais piktnaudžiaujama dizainerio ar jo teisių perėmėjo teisėmis.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2205](#), 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2538 (2004-04-30)

9 straipsnis. Atsisakymo įregistruoti dizainą arba jo registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindai

Dizainas neregistruojamas arba įregistruoto dizaino registracija pripažįstama negaliojančia, kai:

1) gaminio vaizdas negali būti laikomas dizainu pagal šio Įstatymo 2 straipsnio 1 dalį;
2) dizainas, jo naudojimas ar viešas paskelbimas prieštarauja viešajai tvarkai arba geros moralės principams;

3) dizainui panaudoti Lietuvos Respublikos oficialūs ar tradiciniai (trumpasis) valstybės pavadinimas, herbas, vėliava ar kiti valstybės heraldikos objektai ar juos mėgdžiojantis žymuo, taip pat garantiniai ir prabos ženklai, antspaudai, pasižymėjimo ar apdovanojimo ženklai, jeigu nėra Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatyta tvarka išduoto leidimo naudoti juos dizainui;

4) dizainui panaudoti kitų valstybių ar tarptautinių organizacijų herbai, vėliavos ar kiti oficialūs simboliai, dėl kurių naudojimo nėra gautas kompetentingų tų valstybių ar tarptautinių organizacijų institucijų sutikimas pagal Paryžiaus konvencijos 6^(ter) straipsnį.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2205](#), 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2538 (2004-04-30)

10 straipsnis. Kiti dizaino registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindai

1. Dizaino registracija pripažįstama negaliojančia, kai:

1) gaminio vaizdas neatitinka šio Įstatymo 4–8 straipsnio reikalavimų;
2) dizainas registruotas asmens, neturinčio teisių į šį dizainą, vardu;
3) dizainas tapatus įregistruotam ar pareikštam registruoti ankstesniam dizainui, kuris buvo paskelbtas visuomenei po paraiškos padavimo datos, o kai prašoma prioriteto, – po prioriteto datos;

4) dizaino sudedamoji dalis yra įregistruotas ar pareikštas registruoti ankstesnis dizainas;

5) dizainui panaudotas kitam asmeniui priklausantis prekių ženklas, juridinio asmens pavadinimas, jeigu nėra gautas to asmens sutikimas;

6) dizainui panaudotas autorių teisių saugomas kūrinys, jeigu autorius ar jo teisių perėmėjas nėra davęs sutikimo;

7) gaminio vaizdo savybės lemia tik jo techninę funkciją;

8) gaminio vaizdo savybės lemia tik tai, kad gaminys turi būti atkurtas būtinai tikslios formos ir tikslių matmenų tik dėl to, kad gaminys, kuriam dizainas pritaikytas ar panaudotas, galėtų būti mechaniškai sujungtas su kitu gaminiu arba prie jo, aplink jį ar į jį įdėtas taip, kad taip gautas gaminys galėtų atlikti savo funkciją.

2. Šio straipsnio 1 dalies 3 ir 4 punktuose nurodytas ankstesnis dizainas yra:

1) dizainas, kurio paraiškos padavimo Lietuvos Respublikoje data yra ankstesnė už šio straipsnio 1 dalyje nurodyto dizaino paraiškos padavimo datą; prirėikus atsižvelgiama į prašomą suteikti ar suteiktą prioriteta;

2 dalies 2 punkto redakcija iki 2008 m. rugsėjo 26 d.:

2) dizainas, kurio įregistravimo data įsigaliojus Hagos sutarčiai Lietuvos Respublikos atžvilgiu yra ankstesnė už šio straipsnio 1 dalyje nurodyto dizaino paraiškos padavimo datą, o kai prašoma prioriteto, – už suteikto prioriteto datą;

2 dalies 2 punkto redakcija nuo 2008 m. rugsėjo 26 d.:

2) dizainas, kurio įregistravimo data pagal Ženevos aktą Lietuvos Respublikos atžvilgiu yra ankstesnė už šio straipsnio 1 dalyje nurodyto dizaino paraiškos padavimo datą, o kai prašoma prioriteto, – už suteikto prioriteto datą;

3) Bendrijos dizainas, kurio paraiškos padavimo data pagal Reglamentą dėl Bendrijos dizainų yra ankstesnė už šio straipsnio 1 dalyje nurodyto dizaino paraiškos padavimo datą, o kai prašoma prioriteto, – už prioriteto datą.

3. Šio straipsnio 1 dalies 8 punkto nuostatos netaikomos, jeigu dizainas yra skirtas tam, kad į sudėtinę sistemą būtų galima daug kartų sumontuoti ar sujungti vienas kitą pakeičiančius gaminius.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2205](#), 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2538 (2004-04-30)

Nr. [X-1659](#), 2008-07-01, Žin., 2008, Nr. 81-3171 (2008-07-17)

11 straipsnis. Prioritetas

1. Paraiškoje gali būti prašymas suteikti prioriteto datą remiantis viena ar daugiau pirmųjų paraiškų, paduotų valstybėje, kuri yra Paryžiaus konvencijos narė arba Pasaulio prekybos organizacijos narė, tam pačiam dizainui įregistruoti, jeigu pareiškėjas ar jo teisių perėmėjas Valstybiniam patentų biurui paduoda paraišką per 6 mėnesius nuo pirmosios paraiškos ar paraiškų padavimo datos.

2. Paraiškoje gali būti prašymas suteikti prioriteto datą, kada dizainas buvo eksponuojamas tarptautinėje parodoje, jeigu paraiška Valstybiniam patentų biurui paduodama per 6 mėnesius nuo pirmojo dizaino eksponavimo parodoje dienos.

3. Pareiškėjas, norintis pasinaudoti šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis, privalo Valstybiniam patentų biurui pateikti patvirtintą pirmosios paraiškos (paraiškų) kopiją arba tarptautinės parodos, kurioje pirmą kartą buvo eksponuojamas dizainas, administracijos pažymą. Šie dokumentai gali būti pateikti kartu su kitais paraiškos dokumentais arba per 3 mėnesius po paraiškos padavimo datos.

4. Valstybinis patentų biuras, nustatęs, kad pareiškėjas neįvykdė šio straipsnio 3 dalies reikalavimų, pripažįsta, kad šio straipsnio 1 ar 2 dalyje nurodyti prašymai nebuvo paduoti.

12 straipsnis. Teisės į dizainą subjektai

1. Dizaineris, sukūręs dizainą, turi asmenines neturtines teises ir teisę registruoti dizainą savo vardu. Teisė registruoti dizainą gali būti paveldėta arba perduota tretiesiems asmenims – teisių perėmėjams.

2. Asmuo, kurio vardu yra įregistruotas dizainas, turi išimtinę teisę į dizainą.

3. Išimtinė teisė į dizainą priklauso:

1) dizaineriui, jeigu ši teisė nėra perduota;

2) teisių perėmėjui, jeigu ši teisė yra paveldėta ar jam perduota;

3) darbdaviui ar užsakovui, jeigu dizainas yra tarnybinis ir sutartyje nenustatyta kitaip.

4. Jeigu asmuo, kuris neturi teisės į dizainą pagal šio straipsnio 3 dalį, pateikia paraišką įregistruoti dizainą arba įregistruoja tokį dizainą savo vardu, dizaineris arba jo teisių perėmėjas turi teisę reikalauti, kad paraiška dizainui įregistruoti ar dizainas būtų perregistruotas jo vardu.

5. Bendrai dizainą sukūrę keli dizaineriai yra dizaino bendraautorai ir turi lygias teises į dizainą, jeigu jie nėra susitarę kitaip. Asmuo, suteikęs tik materialinę, techninę ar organizacinę pagalbą kuriant dizainą, nelaikomas dizaineriu.

6. Jeigu keli dizaineriai tokį pat dizainą sukūrė visiškai atskirai, teisė į dizainą priklauso tam dizaineriui, kuris pirmas padavė paraišką Valstybiniam patentų biurui ar turi ankstesnę prioritetai į šį dizainą, jeigu vėliau ta paraiška nebuvo atšaukta ar laikoma atšaukta.

13 straipsnis. Tarnybinis dizainas

1. Dizainas laikomas tarnybiniu, jeigu jis sukurtas esant yra bent vienai iš šių sąlygų:

1) vykdant darbo sutartį, kuri numato dizaino kūrimą;

2) konkrečiu pavedimu (pagal užsakymą) pagal sutartį projektavimo, konstravimo, mokslinio tyrimo arba technologijų kūrimo metu;

3) naudojantis sukaupta įmonės, įstaigos ar organizacijos patirtimi arba jos technologijomis ir įrengimais.

2. Darbuotojas, sukūręs tarnybinių dizainą, privalo nedelsdamas apie tai raštu pranešti darbdaviui. Iki paraiškos padavimo darbdavys ir darbuotojas negali atskleisti dizaino tretiesiems asmenims.

3. Darbdavys, įregistravęs dizainą savo vardu, privalo mokėti dizaineriui autorinį atlyginimą. Šio atlyginimo dydis priklauso nuo dizaino ekonominės vertės ir kitos naudos, kurią darbdavys gali gauti panaudojęs šį dizainą. Autorinio atlyginimo ir jo mokėjimo sąlygos nustatomos darbdavio ir dizainerio pasirašytoje sutartyje, kuri sudaroma ne vėliau kaip per pusę metų nuo dizaino registracijos liudijimo išdavimo arba per metus nuo dizaino naudojimo pradžios, jeigu dizainas pradėtas naudoti iki dizaino registracijos liudijimo išdavimo. Jeigu darbdavys nevykdo sutarties reikalavimų arba tokia sutartis per nurodytus terminus nesudaroma, dizaineris turi teisę kreiptis į teismą, kad būtų pripažintas tarnybinio dizaino savininku.

4. Šio straipsnio 3 dalies nuostatos dėl autorinio atlyginimo mokėjimo netaikomos, jeigu darbuotojo darbo sutartyje yra numatytas dizaino kūrimas.

5. Jeigu šalys dėl autorinio atlyginimo nesusitaria, atlyginimo dydį nustato teismas.

6. Su tarnybinio dizainu susijusios darbdavio ir darbuotojo teisės ir pareigos, išskyrus autorinio atlyginimo mokėjimą, pasibaigia, kai dizaino registracija pripažįstama negaliojančia arba po metų nuo darbo santykių nutraukimo.

7. Jeigu dizainas sukurtas įmonėje, įstaigoje ar organizacijoje, atliekančioje mokslinio tyrimo, projektavimo, konstravimo ir kitus kūrybinius darbus pagal sutartį su užsakovu, kuris finansuoja tą darbą, išimtinė teisė į dizainą nustatoma toje sutartyje. Jeigu užsakovas atsisako teisės į dizainą arba per keturis mėnesius nepraneša dizaineriui apie ketinimą pasinaudoti šia teise, teisė į dizainą pereina dizaineriui.

14 straipsnis. Dizainerio asmeninės neturtinės teisės

1. Paraiškoje ir dizaino registracijos liudijime turi būti nurodyta dizainerio arba dizainerių (jeigu dizainą sukūrė kartu keli asmenys) pavardės.

2. Valstybinis patentų biuras, skelbdamas apie dizaino registraciją, privalo nurodyti dizainerio ar dizainerių pavardes.

3. Dizaineris turi teisę reikalauti, kad jo pavardė nebūtų skelbiama. Dėl to jis turi pateikti prašymą Valstybiniam patentų biurui. Valstybinis patentų biuras privalo šį prašymą patenkinti.

4. Dizainas negali būti keičiamas be dizainerio sutikimo, jeigu kitko nenumatyta sutartyje.

15 straipsnis. Informacija apie dizainą

Trečiasis asmuo, kuris naudoja dizainą reklamai, ženklindamas prekes ar ant jų pakuočių arba bet kokia kita forma, dizaino savininko reikalavimu nedelsdamas turi nurodyti, kad dizainas yra įregistruotas ar pateiktas registruoti ir registracijos arba paraiškos numerį.

TREČIASIS SKIRSNIS DIZAINO REGISTRAVIMAS

16 straipsnio redakcija iki 2008 m. rugsėjo 26 d.:

16 straipsnis. Paraiškos padavimas

1. Pareiškėjas, norintis įregistruoti dizainą, turi paduoti paraišką Valstybiniam patentų biurui. Paraiška dėl tarnybinio dizaino registravimo Valstybiniam patentų biurui paduodama darbdavio arba užsakovo vardu.

2. Paraišką pareiškėjo vardu gali paduoti ir jo atstovas. Užsienio valstybių fiziniai asmenys, nuolat negyvenantys Lietuvos Respublikoje arba kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, ir užsienio valstybių juridiniai asmenys, neturintys Lietuvos Respublikoje įregistruoto filialo arba atstovybės arba kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje savo buveinės, filialo arba atstovybės, paraiškas Valstybiniam patentų biurui paduoda ir visus su dizaino registracija susijusius veiksmus Valstybiniame patentų biure, įskaitant ir atstovavimą Apeliaciniame skyriuje, atlieka per patentinį patikėtinį, įrašytą į Lietuvos Respublikos patentinių patikėtinių registrą.

3. Vienam dizainui įregistruoti paduodama viena paraiška. Paraiškoje gali būti nurodoma ne daugiau kaip dešimt to paties gaminio, kuris priskiriamas tai pačiai Lokarno klasifikacijos klasei, dizaino pavyzdžių.

4. Paraišką dizainui įregistruoti sudaro:

1) prašymas įregistruoti dizainą ir išduoti dizaino registracijos liudijimą, pasirašytas pareiškėjo ar jo atstovo;

- 2) dizaino fotografijos ar grafiniai vaizdai;
- 3) dokumentas, patvirtinantis, kad sumokėtas už paraiškos padavimą nustatytas mokestis;
- 4) dizaino aprašymas;
- 5) pareiškėjo įgaliojimas asmeniui (jeigu paraišką paduoda įgaliotas asmuo);
- 6) pareiškimas dėl dizainerio autorystės (jeigu reikia);
- 7) dokumentas, patvirtinantis dizainerio teisių perdavimą (jeigu reikia);
- 8) prašymas suteikti prioritetą (jeigu reikia);
- 9) kompetentingų institucijų išduotas leidimas pagal šio Įstatymo 9 straipsnio 1 dalies 5 ar 6 punktą (jeigu reikia);
- 10) teisių savininko išduotas sutikimas pagal šio Įstatymo 10 straipsnio 1 dalies 5 ar 6 punktą (jeigu reikia).

5. Prašyme įregistruoti dizainą ir išduoti dizaino registracijos liudijimą nurodoma:

- 1) pareiškėjo ir jo atstovo identifikavimo duomenys (asmens pavadinimas arba vardas, pavardė, adresas (buveinė);
- 2) dizaino pavadinimas;
- 3) Lokarno klasifikacijos indeksai;
- 4) dizainerio identifikavimo duomenys;
- 5) prioriteto nuoroda (jeigu reikia);
- 6) nuoroda apie prašymą dėl ankstesnės dizaino paskelbimo datos.

6. Jeigu prašoma įregistruoti daugiau negu vieną dizaino pavyzdį, už kiekvieną kitą paraiškoje nurodytą dizaino pavyzdį mokamas nustatytas papildomas mokestis.

16 straipsnio redakcija nuo 2008 m. rugsėjo 26 d.:

16 straipsnis. Paraiškos padavimas

1. Pareiškėjas, norintis įregistruoti dizainą, turi paduoti paraišką Valstybiniam patentų biurui. Paraiška dėl tarnybinio dizaino registravimo Valstybiniam patentų biurui paduodama darbdavio arba užsakovo vardu.

2. Paraišką pareiškėjo vardu gali paduoti ir jo atstovas. Užsienio valstybių fiziniai asmenys, nuolat negyvenantys Lietuvos Respublikoje arba kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, ir užsienio valstybių juridiniai asmenys, neturintys Lietuvos Respublikoje įregistruoto filialo arba atstovybės arba kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje savo buveinės, filialo arba atstovybės, paraiškas Valstybiniam patentų biurui paduoda ir visus su dizaino registracija susijusius veiksmus Valstybiniame patentų biure, įskaitant ir atstovavimą Apeliaciniame skyriuje, atlieka per patentinį patikėtinį, įrašytą į Lietuvos Respublikos patentinių patikėtinių registrą.

3. Paraiškoje gali būti prašoma įregistruoti daugiau negu vieną, bet ne daugiau kaip 100 to paties gaminio dizaino pavyzdžių. Gaminys, išskyrus ornamentiką, kurio dizaino pavyzdžius prašoma įregistruoti paraiškoje, turi priklausyti vienai Lokarno klasifikacijos klasei.

4. Paraišką dizainui įregistruoti sudaro:

- 1) prašymas įregistruoti dizainą ir išduoti dizaino registracijos liudijimą, pasirašytas pareiškėjo ar jo atstovo;
- 2) dizaino fotografijos ar grafiniai vaizdai;
- 3) dokumentas, patvirtinantis, kad sumokėtas už paraiškos padavimą nustatytas mokestis;
- 4) dizaino aprašymas;
- 5) pareiškėjo įgaliojimas asmeniui (jeigu paraišką paduoda įgaliotas asmuo);
- 6) pareiškimas dėl dizainerio autorystės;
- 7) dokumentas, patvirtinantis dizainerio teisių perdavimą (jeigu reikia);
- 8) prašymas suteikti prioritetą (jeigu reikia);
- 9) kompetentingų institucijų išduotas leidimas pagal šio Įstatymo 9 straipsnio 3 ar 4 punktą (jeigu reikia);
- 10) teisių savininko išduotas sutikimas pagal šio Įstatymo 10 straipsnio 1 dalies 5 ar 6 punktą (jeigu reikia);
- 11) prašymas dėl dizaino ankstesnio paskelbimo (jeigu reikia);
- 12) prašymas atidėti dizaino paskelbimą (jeigu reikia).

5. Prašyme įregistruoti dizainą ir išduoti dizaino registracijos liudijimą nurodoma:

- 1) pareiškėjo ir jo atstovo tapatybės nustatymo duomenys, nustatyti Taisyklėse;
- 2) gaminio pavadinimas;

- 3) Lokarno klasifikacijos klasė ir poklasis;
- 4) dizainerio tapatybės nustatymo duomenys, nustatyti Taisyklėse;
- 5) prioriteto nuoroda (jeigu reikia).
6. Jeigu prašoma įregistruoti daugiau negu vieną dizaino pavyzdį, už kiekvieną kitą paraiškoje nurodytą dizaino pavyzdį mokamas nustatytas papildomas mokestis.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2205](#), 2004-04-29, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2538 (2004-04-30)

Nr. [X-1659](#), 2008-07-01, *Žin.*, 2008, Nr. 81-3171 (2008-07-17)

17 straipsnis. Paraiškos padavimo data

1. Paraiškos padavimo data laikoma ta diena, kurią Valstybinis patentų biuras gavo visus šio Įstatymo 16 straipsnio 4 dalies 1–3 punktuose išvardytus dokumentus.

2. Jeigu nepateikiamas nors vienas iš šio Įstatymo 16 straipsnio 4 dalies 1–3 punktuose nurodytų dokumentų, padavimo data paraiškai nesuteikiama, paraiškos dokumentai gražinami pareiškėjui ir nurodomi motyvai, dėl kurių paraiška nepriimta.

3. Nuo paraiškos padavimo datos, o kai prašoma prioriteto, – nuo prioriteto datos pareiškėjas įgyja pirmumo teisę į dizainą. Nuo šios datos iki dizaino registracijos liudijimo išdavimo datos dizainui suteikiama laikina teisinė apsauga, kurios metu gali būti reiškiamos pretenzijos kitam asmeniui įspėjant dėl teisių, numatytų šio Įstatymo 36 straipsnyje, galimo pažeidimo.

4. Jeigu pareiškėjas atšaukė savo paraišką arba dizainas neįregistruojamas, arba išregistruojamas dizaino savininko prašymu, arba jo registraciją nugrinčija kitas asmuo, laikoma, kad dizainui nebuvo suteikta šio straipsnio 3 dalyje numatyta laikina teisinė apsauga.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2205](#), 2004-04-29, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2538 (2004-04-30)

18 straipsnis. Paraiškos ekspertizė

1. Valstybinis patentų biuras per vieną mėnesį nuo paraiškos gavimo dienos atlieka formalią paraiškos dokumentų ekspertizę: patikrina, ar pateikti visi reikalingi šio Įstatymo 16 straipsnio 4 dalies 1–3 punktuose nurodyti dokumentai ir ar tinkamai jie įforminti.

2. Valstybinis patentų biuras paraišką pripažįsta paduota ir suteikia jai padavimo datą bei numerį, jeigu pateikti ir tinkamai įforminti šio Įstatymo 16 straipsnio 4 dalies 1–3 punktuose nurodyti dokumentai.

3. Atlikęs šio straipsnio 2 dalyje numatytus veiksmus, Valstybinis patentų biuras išsiunčia pareiškėjui ar jo atstovui paraiškos priėmimo pažymą, kurioje nurodo paraiškos padavimo datą ir paraiškai suteiktą numerį.

4. Suteikęs paraiškai padavimo datą, Valstybinis patentų biuras patikrina, ar pateikti visi šio Įstatymo 16 straipsnio 4 dalyje nurodyti dokumentai, ar jie atitinka šio Įstatymo ir Taisyklių reikalavimus.

5. Nustatęs, kad pateikti ne visi šio Įstatymo 16 straipsnio 4 dalyje nurodyti dokumentai arba kad jie neatitinka šio Įstatymo ir Taisyklių reikalavimų, Valstybinis patentų biuras apie tai raštu praneša pareiškėjui arba jo atstovui, nurodydamas trūkumus ir ką reikia pataisyti. Jeigu per 3 mėnesius nuo šio pranešimo išsiuntimo dienos paraiška nepataisoma ar nepateikiami trūkstami dokumentai, Valstybinis patentų biuras ją pripažįsta nepaduota ir apie tai raštu praneša pareiškėjui ar jo atstovui.

6. Paraiškai suteikus padavimo datą, gali būti išduodama patvirtinta paraiškos kopija, jei pareiškėjas pateikia prašymą ir dokumentą, patvirtinantį, kad sumokėtas nustatytas mokestis.

19 straipsnis. Dizaino ekspertizė

1. Atlikęs paraiškos ekspertizę, Valstybinis patentų biuras atlieka dizaino ekspertizę, skirtą nustatyti, ar nėra šio Įstatymo 9 straipsnyje numatytų atsisakymo registruoti dizainą pagrindų.

2. Nustatęs šio Įstatymo 9 straipsnyje numatytus atsisakymo registruoti dizainą pagrindus, Valstybinis patentų biuras priima sprendimą dizaino neregistruoti. Sprendime turi būti nurodyti atsisakymo įregistruoti dizainą pagrindai ir motyvai. Toks sprendimas ne vėliau kaip per 10 kalendorinių dienų (toliau – dienų) nuo jo priėmimo išsiunčiamas pareiškėjui ar jo atstovui.

3. Pareiškėjas ar jo atstovas turi teisę per 3 mėnesius nuo sprendimo neregistruoti dizaino išsiuntimo dienos Valstybiniam patentų biurui pateikti rašytinį prašymą atlikti pakartotinę dizaino ekspertizę.

4. Gavęs prašymą atlikti pakartotinę dizaino ekspertizę ir išnagrinėjęs pareiškėjo pateiktus argumentus, Valstybinis patentų biuras atlieka pakartotinę dizaino ekspertizę ir priima vieną iš šių sprendimų:

1) ankstesnį sprendimą neregistruoti dizaino pripažinti netekusiu galios ir dizainą įregistruoti;

2) ankstesnį sprendimą neregistruoti dizaino palikti galioti.

5. Valstybinis patentų biuras pagal šio straipsnio 4 dalį priimtą sprendimą ne vėliau kaip per 10 dienų nuo jo priėmimo išsiunčia pareiškėjui ar jo atstovui.

6. Nustatęs, kad dizainas priskirtas ne tai Lokarno klasifikacijos klasei arba klasei nenurodyta, Valstybinis patentų biuras priskiria dizainą reikiamai klasei arba ją nustato ir apie tai raštu praneša pareiškėjui ar jo atstovui.

20 straipsnis. Apeliacijos pareiškimas

1. Pareiškėjas ar jo atstovas, nesutikdamas su Valstybinio patentų biuro priimtu sprendimu neregistruoti dizaino, turi teisę per 3 mėnesius nuo šio sprendimo išsiuntimo dienos paduoti Valstybinio patentų biuro Apeliaciniam skyriui (toliau – Apeliacinis skyrius) rašytinę apeliaciją su motyvuotu prašymu persvarstyti ekspertizės išvadą ir dokumentą, patvirtinantį, kad sumokėtas nustatytas mokestis.

2. Išnagrinėjęs apeliaciją, Apeliacinis skyrius priima vieną iš šių sprendimų:

1) apeliaciją patenkinti ir priimti sprendimą įregistruoti visų arba dalies dizaino pavyzdžių dizainą;

2) apeliaciją atmesti ir palikti galioti sprendimą neregistruoti dizaino.

3. Pareiškėjas ar jo atstovas, kuris nesutinka su Apeliacinio skyriaus sprendimu, turi teisę per 6 mėnesius nuo to sprendimo priėmimo dienos apskusti jį Vilniaus apygardos teismui.

21 straipsnis. Dizaino įregistravimas

1. Nustatęs, kad nėra šio Įstatymo 9 straipsnyje numatytų atsisakymo registruoti dizainą pagrindų, ar kai šio Įstatymo 20 straipsnio nustatyta tvarka apeliacija patenkinama, Valstybinis patentų biuras priima sprendimą dizainą įregistruoti ir ne vėliau kaip per 10 dienų nuo sprendimo priėmimo dienos išsiunčia pareiškėjui ar jo atstovui šį sprendimą ir nurodymą sumokėti už dizaino įregistravimą, paskelbimą ir registracijos liudijimo išdavimą nustatytą mokestį.

2. Kai pareiškėjas ar jo atstovas pateikia dokumentą, patvirtinantį, kad nustatytas mokestis sumokėtas, dizainas įrašomas į Lietuvos Respublikos dizaino registrą. Duomenys apie dizaino įrašymą skelbiami Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

3. Dizainas įregistruojamas ir skelbiamas ne anksčiau kaip po 6 mėnesių nuo paraiškos padavimo datos. Pareiškėjo ar jo atstovo prašymu dizainas gali būti įregistruotas ir paskelbtas dar nepraėjus šiam terminui.

Straipsnis papildomas 4 dalimi nuo 2008 m. rugsėjo 26 d.:

4. Pareiškėjo ar jo atstovo prašymu duomenų apie dizaino įrašymą į Lietuvos Respublikos dizaino registrą paskelbimas Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje gali būti atidėtas iki 30 mėnesių nuo paraiškos padavimo arba, jei prašoma suteikti prioriteto datą, nuo prioriteto datos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2205](#), 2004-04-29, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2538 (2004-04-30)

Nr. [X-1659](#), 2008-07-01, *Žin.*, 2008, Nr. 81-3171 (2008-07-17)

22 straipsnis. Paraiškos atšaukimas ir išskyrimas

1. Jeigu pareiškėjas ar jo atstovas per 3 mėnesius nuo sprendimo įregistruoti dizainą išsiuntimo dienos nustatyto mokesčio nesumoka, paraiška Valstybinio patentų biuro sprendimu pripažįstama atšaukta.

2. Valstybinis patentų biuras ne vėliau kaip per 10 dienų nuo sprendimo pripažinti paraišką atšaukta priėmimo dienos šį sprendimą išsiunčia pareiškėjui ar jo atstovui.

3. Pareiškėjas ar jo atstovas savo iniciatyva turi teisę bet kuriuo paraiškos ar dizaino ekspertizės metu atšaukti savo paraišką arba sumažinti joje nurodytų dizaino pavyzdžių skaičių.

4. Pareiškėjas ar jo atstovas turi teisę bet kuriuo paraiškos, kurioje nurodytas daugiau negu vienas dizaino pavyzdys, ar dizaino ekspertizės metu pateikti prašymą išskirti dizaino pavyzdžius į kelias atskiras paraiškas. Šioms išskirtoms paraiškoms suteikiama pirminės paraiškos padavimo data ir prioritetas, jeigu jo buvo prašyta ar jis buvo suteiktas.

5. Už kiekvieną išskirtą paraišką mokamas mokestis kaip už naujai paduotą paraišką.

23 straipsnis. Dizaino registracijos užprotestavimas

1. Šio Įstatymo 44 straipsnyje nurodyti asmenys per 3 mėnesius nuo įregistruoto dizaino paskelbimo Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje dienos, remdamiesi šio Įstatymo 9 ir (ar) 10 straipsniais, gali užprotestuoti dizaino registraciją, paduodami motyvuotą rašytinį protestą Apeliaciniam skyriui.

2. Už protesto padavimą turi būti sumokėtas nustatytas mokestis.

3. Apeliacinis skyrius per 14 dienų nuo protesto gavimo dienos patikrina, ar protestas atitinka šio straipsnio 1 ir 2 dalių reikalavimus. Jeigu protestas pateiktas laikantis šiame Įstatyme ir Taisyklėse nustatytos tvarkos ir atitinka nustatytus reikalavimus, Apeliacinis skyrius jį priima ir užprotestuoto dizaino savininkui ar jo atstovui išsiunčia vieną protesto egzempliorių.

4. Užprotestuoto dizaino savininkas ar jo atstovas per 3 mėnesius nuo protesto išsiuntimo dienos privalo pateikti motyvuotą atsakymą į protestą. Jei motyvuotas atsakymas į protestą nepateikiamas, laikoma, kad užprotestuoto dizaino savininkas ar jo atstovas atsisako dalyvauti nagrinėjant protestą, ir tai neužkerta kelio Apeliaciniam skyriui nagrinėti protestą.

5. Išnagrinėjęs protestą, Apeliacinis skyrius priima vieną iš šių sprendimų:

1) patenkinti protestą ir priimti sprendimą pripažinti negaliojančia visą ar dalies dizaino pavyzdžių dizaino registraciją;

2) atmesti protestą ir dizaino registraciją palikti galioti.

6. Užprotestuoto dizaino savininkui ar jo atstovui, protestą padavusiam asmeniui ar jo atstovui, nedalyvavusiems nagrinėjant protestą, apie priimtą sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos pranešama raštu ir prie pranešimo pridedamas sprendimo nuorašas.

7. Apeliacinio skyriaus priimtas sprendimas per 6 mėnesius nuo jo priėmimo dienos gali būti skundžiamas Vilniaus apygardos teismui.

8. Apeliacinio skyriaus priimti sprendimai skelbiami Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

24 straipsnis. Apeliacijų ir protestų nagrinėjimo Valstybiniame patentų biure tvarka

Apeliacinio skyriaus posėdžiai, kuriuose nagrinėjamos apeliacijos ar protestai, yra vieši. Pareiškėjas, šio Įstatymo 44 straipsnyje nurodyti asmenys, užprotestuoto dizaino savininkas ar jų atstovai turi teisę dalyvauti Apeliacinio skyriaus posėdyje nagrinėjant apeliaciją ar protestą. Apeliacijų ir protestų nagrinėjimo tvarką nustato Valstybinio patentų biuro direktoriaus patvirtintos Apeliacijų ir protestų nagrinėjimo taisyklės.

25 straipsnis. Dizaino registracijos liudijimas

1. Valstybinis patentų biuras įregistruoto dizaino savininkui ar jo atstovui išduoda dizaino registracijos liudijimą, jeigu šio Įstatymo 23 straipsnio nustatyta tvarka nebuvo pareikštas protestas arba jeigu vadovaujantis šio Įstatymo 23 straipsnio 5 dalimi buvo priimtas sprendimas atmesti protestą ar registraciją pripažinti negaliojančia daliai dizaino pavyzdžių.

2. Dizaino registracijos liudijimo formą ir į jį įrašytinus duomenis nustato Valstybinis patentų biuras.

3. Dizaino registracijos liudijimas yra teisinis dokumentas, patvirtinantis dizaino įrašymą į Lietuvos Respublikos dizaino registrą ir dizaino savininko išimtinės teises į įregistruotą dizainą.

4. Jeigu dizaino savininkas dizaino registracijos liudijimą praranda, jo prašymu ir sumokėjęs nustatytą mokestį išduodamas dizaino registracijos liudijimo dublikatas.

26 straipsnis. Lietuvos Respublikos dizaino registras

1. Lietuvos Respublikos dizaino registras yra valstybės registras. Jį tvarko Valstybinis patentų biuras.

2. Dizaino dokumentų ir duomenų rinkimo, kaupimo, apdorojimo, sisteminimo, saugojimo, naudojimo bei teikimo tvarką nustato Vyriausybės tvirtinami Lietuvos Respublikos dizaino registro nuostatai.

27 straipsnis. Lietuvos Respublikos dizaino registro duomenys

1. Lietuvos Respublikos dizaino registre registruojami ir kaupiami šie duomenys:
 - 1) paraiškos padavimo data ir numeris;
 - 2) dizaino gaminio pavadinimas ir klasės (poklasiai) pagal Lokarno klasifikaciją;
 - 3) dizaino vaizdas ir pavyzdžių skaičius;
 - 4) dizaino įregistravimo data ir numeris;
 - 5) pareiškėjo pavadinimas arba vardas, pavardė ir adresas (buveinė);
 - 6) dizainerio vardas, pavardė ir adresas (buveinė);
 - 7) dizaino savininko pavadinimas arba vardas, pavardė ir adresas (buveinė);
 - 8) registracijos galiojimo termino pabaigos data;
 - 9) prioriteto data, pirmosios paraiškos numeris, valstybės kodas, jeigu pagal šio Įstatymo 11 straipsnio 1 dalį suteiktas prioritetas;
 - 10) parodos pavadinimas ir dizaino eksponavimo data, jeigu pagal šio Įstatymo 11 straipsnio 2 dalį suteiktas prioritetas;
 - 11) atstovo (jeigu jis yra) vardas, pavardė, adresas (buveinė);
 - 12) kiti duomenys, susiję su dizaino registracija, naudojimu ir apsauga;
 - 13) duomenų keitimo pagrindai ir data.
2. Lietuvos Respublikos dizaino registro nuostatų nustatyta tvarka naudotis Lietuvos Respublikos dizaino registro duomenimis turi teisę visi fiziniai ir juridiniai asmenys.
3. Kiekvieno asmens, sumokėjusio nustatytą mokestį, prašymu Valstybinis patentų biuras išduoda išrašą iš Lietuvos Respublikos dizaino registro.

28 straipsnis. Susipažinimas su paraiškos dokumentais

1. Dizaino paraiškos dokumentai ir duomenys apie pareiškštą dizainą visuomenei neskelbiami iki dizaino paskelbimo Valstybinio patentų biuro biuletenyje šio Įstatymo 21 straipsnyje nustatyta tvarka.
2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos netaikomos tais atvejais, kai:
 - 1) pareiškėjas duoda rašytinį sutikimą trečiajam asmeniui susipažinti su paraiškos dokumentais ir duomenimis;
 - 2) informacijos apie paduotas paraiškas prašo teismas ir kitos valstybės institucijos, teisės aktų nustatyta tvarka turinčios teisę gauti neviešą informaciją;
 - 3) dizaino registracija užprotestuota remiantis ankstesne dizaino paraiška ir užprotestuoto dizaino savininkas yra pateikęs rašytinį prašymą atskleisti ankstesnės paraiškos dokumentus ir duomenis.
3. Jeigu paraiška pagal šio Įstatymo 18 straipsnį pripažinta nepaduota arba pagal 22 straipsnio 1–3 dalis pripažinta atšaukta, susipažinti su ja galima tik gavus rašytinį ją padavusio asmens sutikimą.

29 straipsnis. Pakeitimų paraiškoje ir Lietuvos Respublikos dizaino registre įrašymas

1. Pareiškėjas, dizaino savininkas ar jo atstovas privalo pranešti Valstybiniam patentų biurui, kad:
 - 1) pasikeitė dizainerio, pareiškėjo ar dizaino savininko pavadinimas ar vardas, pavardė arba adresas (buveinė);
 - 2) pasikeitė pareiškėjo ar dizaino savininko atstovas arba jo adresas (buveinė);
 - 3) keičiamas pateikto registruoti ar įregistruoto dizaino vaizdas, jeigu dizaino registracija pripažinta negaliojančia remiantis šio Įstatymo 9 straipsniu ir, Valstybinio patentų biuro nuomone, šis pakeitimas atitinka šio Įstatymo reikalavimus bei išlaikomas dizaino tapatumas;
 - 4) mažinamas dizaino pavyzdžių sąrašas;
 - 5) visiškai arba iš dalies pasikeitė pareiškėjas arba dizaino savininkas;
 - 6) reikia ištaisyti technines klaidas.
2. Pareiškėjas, dizaino savininkas ar jo atstovas, prašydamas įrašyti pakeitimą į paraišką ar Lietuvos Respublikos dizaino registrą, turi pateikti šiuos dokumentus:

- 1) prašymą įrašyti pakeitimą į paraišką ar Lietuvos Respublikos dizaino registrą;
 - 2) prašymo pagrindimo dokumentus, kai prašoma įrašyti šio straipsnio 1 dalies 5 ar 6 punktuose nurodytus pakeitimus;
 - 3) dokumentą, patvirtinantį, kad sumokėtas nustatytas mokestis.
3. Gavęs šio straipsnio 2 dalyje nurodytus dokumentus, Valstybinis patentų biuras per vieną mėnesį nuo gavimo dienos juos patikrina ir, jeigu dokumentai atitinka šio Įstatymo bei Taisyklių reikalavimus, pakeitimą įrašo į paraišką ar Lietuvos Respublikos dizaino registrą.
4. Pakeitimas įsigalioja nuo jo įrašymo dienos. Apie pakeitimą Lietuvos dizaino registre skelbiama Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.
5. Už Valstybinio patentų biuro padarytos techninės klaidos ištaisymą mokesčio nereikalaujama.
6. Registruojant šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytą dizaino vaizdo pakeitimą, Lietuvos Respublikos dizaino registre nurodoma, kad pakeitimas įrašomas:
- 1) dizaino savininko iniciatyva;
 - 2) dizaino savininkui atsisakius dalies teisių;
 - 3) teismo sprendimu.

30 straipsnis. Dizaino išregistravimas

1. Dizainas išregistruojamas iš Lietuvos Respublikos dizaino registro, jeigu:
- 1) Apeliacinis skyrius šio Įstatymo 23 straipsnio nustatyta tvarka dizaino registraciją pripažino negaliojančia;
 - 2) teismo sprendimu dizaino registracija pripažinta negaliojančia;
 - 3) dizaino registracijos galiojimo terminas nebuvo pratęstas šio Įstatymo 35 straipsnyje nustatyta tvarka;
 - 4) dizaino savininkas prašo išregistruoti dizainą.
2. Valstybinis patentų biuras išregistruoja dizainą iš Lietuvos Respublikos dizaino registro gavęs vieną iš šių dokumentų:
- 1) įsiteisėjusį teismo sprendimą dizaino registraciją pripažinti negaliojančia;
 - 2) rašytinį dizaino savininko prašymą.
3. Jeigu Apeliacinis skyrius priėmė sprendimą dizaino registraciją pripažinti negaliojančia ar šio Įstatymo 35 straipsnyje nustatyta tvarka nepratęstas dizaino registracijos galiojimas, dizainas išregistruojamas Valstybinio patentų biuro iniciatyva.
4. Apie dizaino išregistravimą skelbiama Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

31 straipsnis. Reikalavimai Valstybiniam patentų biurui pateikiamiems dokumentams

1. Valstybiniam patentų biurui pateikiami dokumentai turi būti surašyti valstybine kalba. Pateikęs dokumentus, išskyrus prašymą įregistruoti dizainą ir išduoti dizaino registracijos liudijimą, ne valstybine kalba, pareiškėjas, dizaino savininkas ar jo atstovas per 3 mėnesius nuo dokumentų pateikimo dienos privalo pateikti jų vertimą į valstybinę kalbą.

2 dalies redakcija iki 2008 m. rugsėjo 26 d.:

2. Įgaliojimas atstovauti pareiškėjui ar dizaino savininkui turi atitikti Lietuvos Respublikos civilinio kodekso reikalavimus.

2 dalies redakcija nuo 2008 m. rugsėjo 26 d.:

2. Įgaliojimas atstovauti pareiškėjui ar dizaino savininkui turi būti paprastos rašytinės formos. Jeigu paraišką dizainui įregistruoti paduoda pareiškėjo atstovas, bet kartu su šio Įstatymo 16 straipsnio 4 dalies 1–3 punktuose išvardytais dokumentais nepateikia įgaliojimo, jis turi būti pateiktas per 3 mėnesius nuo paraiškos padavimo datos.
3. Valstybiniam patentų biurui pateikiamų dokumentų legalizuoti nereikia.
4. Konkrečius reikalavimus paraiškai ir kitiems dokumentams nustato Taisyklės.
5. Dokumentas pripažįstamas nepaduotu ir veiksmas pripažįstamas neatliktu, jeigu pareiškėjas, dizaino savininkas ar jo atstovas per šiame Įstatyme nustatytus terminus nepateikia dokumentų ar jie neatitinka nustatytų reikalavimų.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-1659](#), 2008-07-01, *Žin.*, 2008, Nr. 81-3171 (2008-07-17)

32 straipsnis. Terminai

1. Jeigu pareiškėjas ar jo atstovas pateikia rašytinį prašymą ir sumoka už termino pratęsimą nustatytą mokestį, šio Įstatymo 18 straipsnio 5 dalyje, 19 straipsnio 3 dalyje, 20 straipsnio 1 dalyje, 22 straipsnio 1 dalyje, 23 straipsnio 4 dalyje, 31 straipsnio 1 dalyje nustatyti terminai gali būti vieną kartą pratęsti, bet ne ilgiau kaip 2 mėnesiams nuo pirminio termino pabaigos dienos.

2. Sumokėjęs mokestį už termino pratęsimą, pareiškėjas, dizaino savininkas arba jo atstovas ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo pirminio termino pabaigos dienos gali pateikti prašymą pratęsti praleistą terminą. Terminas pratęsiamas Valstybinio patentų biuro sprendimu.

3. Pareiškėjo praleistas šio Įstatymo 22 straipsnio 1 dalyje nustatytas terminas gali būti atnaujintas pateikus šiuos dokumentus:

1) motyvuotą prašymą atnaujinti praleistą terminą;

2) praleidimo priežastis pagrindžiantį dokumentą;

3) dokumentą, patvirtinantį, kad sumokėtas už termino atnaujinimą nustatytas mokestis.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytas terminas atnaujinamas, jeigu dokumentai pateikiami per 2 mėnesius nuo aplinkybių, dėl kurių pareiškėjas negalėjo laiku sumokėti nustatyto mokesčio ir (ar) pateikti mokesčio sumokėjimą patvirtinančio dokumento, išnykimo, bet ne vėliau kaip per vienerius metus nuo termino, kurio turėjo būti laikomasi, pabaigos dienos. Terminas atnaujinamas Valstybinio patentų biuro direktoriaus sprendimu.

5. Atsisakymas pratęsti ar atnaujinti terminą gali būti skundžiamas teismui įstatymų nustatyta tvarka.

33 straipsnis. Mokesčiai

Konkrečius veiksmus, už kuriuos turi būti sumokėti mokesčiai, mokesčių dydį, mokesčių mokėjimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos mokesčių už pramoninės nuosavybės objektų registravimą įstatymas.

Įstatymas papildytas skirsniu:

Nr. [X-1659](#), 2008-07-01, *Žin.*, 2008, Nr. 81-3171 (2008-07-17)

Įstatymas papildomas trečiuoju¹ skirsniu nuo 2008 m. rugsėjo 26 d.:

TREČIASIS SKIRSNIS TARPTAUTINĖ DIZAINO REGISTRACIJA

33¹ straipsnis. Tarptautinės dizaino registracijos galiojimas

1. Tarptautinė dizaino registracija, kurioje nurodoma Lietuvos Respublika, nuo registracijos pagal Ženevos akto 10 straipsnio 2 dalį datos turi tokią pačią teisinę apsaugą kaip ir šio Įstatymo nustatyta tvarka pareikštas registruoti dizainas.

2. Jeigu vadovaujantis šio Įstatymo 33² straipsnio 1 dalies nuostatomis nebuvo atsisakyta pripažinti tarptautinės dizaino registracijos galiojimą Lietuvos Respublikoje arba jeigu toks atsisakymas vėliau buvo atšauktas, nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytos datos tarptautinės registracijos dizainas turi tokią pačią teisinę apsaugą kaip ir dizainas, kuris būtų įregistruotas vadovaujantis šio Įstatymo nuostatomis.

3. Tarptautinės dizaino registracijos duomenys skelbiami Tarptautinio biuro Tarptautinių dizainų biuletenyje.

4. Valstybinis patentų biuras duomenis apie tarptautinę dizaino registraciją, kai nurodoma Lietuvos Respublika, įrašo į Lietuvos Respublikos dizaino registrą.

33² straipsnis. Tarptautinės dizaino registracijos negaliojimas

1. Jeigu tarptautinės dizaino registracijos visi arba dalis dizaino pavyzdžių neatitinka šio Įstatymo 9 straipsnio reikalavimų arba jeigu šio Įstatymo nustatyta tvarka yra paduotas protestas dėl tarptautinės dizaino registracijos, Valstybinis patentų biuras Hagos susitarimo taisyklių nustatytais terminais ir tvarka informuoja Tarptautinį biurą apie atsisakymą pripažinti tarptautinės

dizaino registracijos galiojimą Lietuvos Respublikoje, nurodydamas atsisakymo priežastis. Valstybinis patentų biuras gali bet kuriuo metu visiškai ar iš dalies atšaukti tokį atsisakymą.

2. Jeigu tarptautinė dizaino registracija dėl visų arba dalies dizaino pavyzdžių Lietuvos Respublikoje buvo pripažinta negaliojančia, Valstybinis patentų biuras apie tai praneša Tarptautiniam biurui.

3. Tarptautinė dizaino registracija Lietuvos Respublikoje negalioja nuo jos pripažinimo negaliojančia Lietuvos Respublikoje dienos.

33³ straipsnis. Tarptautinės paraiškos padavimas

1. Pareiškėjas, atitinkantis Ženevos akto 3 straipsnio reikalavimus, turi teisę paduoti tarptautinę paraišką per Valstybinį patentų biurą arba tiesiogiai Tarptautiniam biurui. Tarp tarptautinėje paraiškoje nurodomų valstybių, kuriose prašoma apsaugos, gali būti nurodyta ir Lietuvos Respublika.

2. Tarptautinė paraiška paduodama pagal Ženevos akto ir Hagos susitarimo taisyklių reikalavimus ir jų nustatyta tvarka.

3. Kai tarptautinė paraiška paduodama per Valstybinį patentų biurą, jis įrašo tarptautinės paraiškos gavimo datą ir per 14 dienų tarptautinę paraišką persiunčia Tarptautiniam biurui. Tarptautinės paraiškos ekspertizės Valstybinis patentų biuras neatlieka.

4. Tarptautinės paraiškos padavimo per Valstybinį patentų biurą tvarką nustato Taisyklės.

33⁴ straipsnis. Specialiosios nuostatos, taikomos tarptautinei dizaino registracijai

1. Jeigu tarptautinės dizaino registracijos savininkas nesutinka su Valstybinio patentų biuro sprendimu atsisakyti pripažinti tarptautinės dizaino registracijos galiojimą Lietuvos Respublikoje, nes visi arba dalis dizaino pavyzdžių neatitinka šio Įstatymo 9 straipsnio reikalavimų, jis turi teisę per 5 mėnesius nuo to sprendimo priėmimo dienos paprašyti atlikti pakartotinę dizaino ekspertizę. Nepateikus prašymo per nustatytą terminą, Valstybinio patentų biuro sprendimas laikomas galutiniu.

2. Jeigu tarptautinės dizaino registracijos savininkas nesutinka su pakartotinės dizaino ekspertizės metu Valstybinio patentų biuro priimtu sprendimu, jis turi teisę per 3 mėnesius nuo šio sprendimo išsiuntimo dienos paduoti Apeliaciniam skyriui apeliaciją. Ši apeliacija priimama, nagrinėjama ir skundžiama šio Įstatymo 20 straipsnio nustatyta tvarka.

3. Suinteresuotieji asmenys arba jų atstovai protestą dėl tarptautinės dizaino registracijos turi paduoti per 3 mėnesius nuo duomenų apie tarptautinę dizaino registraciją paskelbimo Tarptautinio biuro tarptautinių dizainų biuletenyje dienos. Protestas turi atitikti šio Įstatymo 23 straipsnio 1 ir 2 dalių reikalavimus.

4. Užprotestuotos tarptautinės dizaino registracijos savininkas ar šio Įstatymo 16 straipsnio 2 dalies nustatyta tvarka paskirtas jo atstovas per 5 mėnesius nuo pranešime Tarptautiniam biurui apie atsisakymą pripažinti tarptautinės dizaino registracijos galiojimą Lietuvos Respublikoje nurodytos datos pateikia motyvuotą atsakymą į protestą. Motyvuoto atsakymo į protestą nepateikimas laikomas atsisakymu dalyvauti protesto nagrinėjime ir neužkerta kelio Apeliaciniam skyriui nagrinėti protestą užprotestuotos tarptautinės dizaino registracijos savininkui ar jo atstovui nedalyvaujant. Jeigu užprotestuotos tarptautinės dizaino registracijos savininkas nepaskyrė atstovo, Apeliacinio skyriaus priimtas sprendimas tarptautinės dizaino registracijos savininkui nesiunčiamas.

5. Tarptautinės dizaino registracijos savininko suteikta licencija negalioja Lietuvos Respublikoje tretiesiems asmenims, jeigu duomenys apie licencinę sutartį neįrašyti į Lietuvos Respublikos dizaino registrą šio Įstatymo 41 straipsnio nustatyta tvarka.

6. Tarptautinės dizaino registracijos pakeitimų, galiojimo pratęsimo, teisių perdavimo ir kitų su tarptautine dizaino registracija susijusių duomenų registravimą atlieka Tarptautinis biuras Ženevos akto nustatyta tvarka. Prašymai pateikiami tiesiogiai Tarptautiniam biurui.

7. Visi Ženevos akte ir Hagos susitarimo taisyklėse nustatyti mokesčiai mokami tiesiogiai Tarptautiniam biurui.

KETVIRTASIS SKIRSNIS DIZAINO REGISTRACIJOS GALIOJIMAS

34 straipsnis. Dizaino registracijos galiojimo terminas

1. Pradinis dizaino registracijos galiojimo terminas yra 5 metai nuo paraiškos padavimo dienos.
2. Dizaino registracijos galiojimo terminas gali būti pratęstas iki 25 metų šio Įstatymo 35 straipsnio nustatyta tvarka.

35 straipsnis. Dizaino registracijos galiojimo pratęsimas

1. Pasibaigus šio Įstatymo 34 straipsnio 1 dalyje nustatytam terminui, dizaino registracijos galiojimas gali būti pratęstas dar keturis kartus po 5 metus iki 25 metų, skaičiuojant nuo paraiškos padavimo dienos.
2. Dizaino registracijos galiojimas pratęsiamas Valstybinio patentų biuro sprendimu, jeigu Valstybiniam patentų biurui pateikiami šie dokumentai:
 - 1) prašymas pratęsti dizaino registracijos galiojimą visiems arba daliai pavyzdžių;
 - 2) dokumentas, patvirtinantis, kad sumokėtas nustatytas mokestis.

3 dalies redakcija iki 2008 m. rugsėjo 26 d.:

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytus dokumentus dizaino savininkas ar jo atstovas turi pateikti ne vėliau kaip per 6 paskutinius dizaino galiojimo mėnesius.

3 dalies redakcija nuo 2008 m. rugsėjo 26 d.:

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytus dokumentus dizaino savininkas ar jo atstovas turi pateikti per 6 paskutinius dizaino registracijos galiojimo mėnesius, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje numatytą atvejį.

4 ir 5 dalių redakcija nuo 2008 m. rugsėjo 26 d.:

4. Duomenys apie dizaino registracijos galiojimo pratęsimą įrašomi į Lietuvos Respublikos dizaino registrą ir skelbiami Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

5. Jeigu dizaino savininkas ar jo atstovas šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytais terminais nesumoka nustatyto mokesčio, dizaino registracijos galiojimas nepratęsiamas ir šio Įstatymo 30 straipsnyje nustatyta tvarka dizainas išregistruojamas iš Lietuvos Respublikos dizaino registro.

Straipsnis papildomas nauja 4 dalimi, buvusi 4 dalis laikoma 5 dalimi, buvusi 5 dalis laikoma 6 dalimi ir ji pakeičiama nuo 2008 m. rugsėjo 26 d.:

4. Sumokėję už dizaino registracijos galiojimo termino pratęsimą 50 procentų didesnę mokestį, dizaino savininkas ar jo atstovas per 6 mėnesius nuo dizaino registracijos galiojimo pabaigos dienos gali pateikti šio straipsnio 2 dalyje nurodytus dokumentus. Tokiu atveju laikoma, kad dizaino registracija nebuvo nustojusi galioti.

5. Duomenys apie dizaino registracijos galiojimo pratęsimą įrašomi į Lietuvos Respublikos dizaino registrą ir skelbiami Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

6. Jeigu dizaino savininkas ar jo atstovas šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytais terminais nepateikia šio straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų, dizaino registracijos galiojimas nepratęsiamas ir šio Įstatymo 30 straipsnyje nustatyta tvarka dizainas išregistruojamas iš Lietuvos Respublikos dizaino registro.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-1659](#), 2008-07-01, Žin., 2008, Nr. 81-3171 (2008-07-17)

PENKTASIS SKIRSNIS DIZAINO REGISTRACIJOS SUTEIKIAMOS TEISĖS

36 straipsnis. Dizaino savininko teisės

1. Įregistruoto dizaino savininkas turi išimtinę teisę dizainą naudoti, leisti arba drausti kitiems asmenims be jo leidimo gaminti, siūlyti parduoti, parduoti, pateikti į rinką, importuoti, eksportuoti, kaupti ir naudoti bet kokius gaminius ar jų dalis, kurių dizainas informuotam vartotojui nesudaro bendro įspūdžio, kuris yra skirtingas nuo įregistruoto dizaino.

2. Nustatant dizaino registracijos suteikiamas teises, atsižvelgiama į dizainerio laisvę kuriant dizainą

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2205](#), 2004-04-29, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2538 (2004-04-30)

37 straipsnis. Dizaino savininko teisių apribojimas

1. Šio Įstatymo 36 straipsnio nuostatos negali būti taikomos siekiant uždrausti kitiems asmenims atlikti šio Įstatymo 36 straipsnyje nurodytus veiksmus, jeigu jie atliekami:

- 1) savo poreikiams tenkinti ir nekomerciniais tikslais;
- 2) eksperimentiniais tikslais;
- 3) atgaminant dizainą dėl nuorodos pateikimo arba mokymo tikslais, kai tokie veiksmai atitinka sąžiningos prekybos praktiką, netrukdo tinkamai naudotis dizainu ir nurodomas šaltinis, iš kurio paimtas dizainas.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos gali būti taikomos tik tada, kai tokie naudojimo atvejai neprieštarauja sąžiningos ūkinės ar komercinės veiklos praktikai ir nepagrįstai nepažeidžia teisėtų dizaino savininko interesų.

3. Be šio straipsnio 1 dalyje numatytų veiksmų, dizaino savininkas neturi teisės drausti atlikti šiuos veiksmus:

- 1) naudoti dizainą užsienio valstybėse įregistruotuose laivuose, lėktuvuose ir kitose transporto priemonėse bei jų įrengimuose, kai šie laivai, lėktuvai ir kitos transporto priemonės laikinai yra Lietuvos Respublikos teritorijoje;
- 2) į Lietuvos Respubliką importuoti atsargines dalis bei reikmenis, skirtus šios dalies 1 punkte nurodytoms transporto priemonėms remontuoti;
- 3) remontuoti šios dalies 1 punkte nurodytas transporto priemones;
- 4) asmeniui naudotis pirmalaikio naudojimo teise.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2205](#), 2004-04-29, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2538 (2004-04-30)

38 straipsnis. Pirmalaikio naudojimo teisė

1. Asmenys, kurie sąžiningais ketinimais naudojo arba buvo visiškai pasirengę naudoti dizainą, nenukopijuotą ir sukurtą nepriklausomai nuo kito asmens įregistruoto dizaino, iki šio dizaino paraiškos padavimo datos, o kai prašoma prioriteto, – iki prioriteto datos turi teisę savo įmonėje ir jos veiklos tikslais dizainą naudoti taip, kaip naudojo ar numatė naudoti pasirengimo metu.

2. Asmuo, kuris turi pirmalaikio naudojimo teisę, negali suteikti kitam asmeniui licencijos naudoti dizainą.

3. Pirmalaikio naudojimo teisė negali būti perduodama, išskyrus atvejus, kai perduodama dalis veiklos, kurioje dizainas jau buvo naudojamas ar buvo rengiamasi jį naudoti.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2205](#), 2004-04-29, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2538 (2004-04-30)

39 straipsnis. Dizaino savininko teisių pasibaigimas

Dizaino registracijos suteiktos teisės pasibaigia, kai gaminiai, kurių dizainas yra saugomas šio Įstatymo nustatyta tvarka, paties dizaino savininko arba jo sutikimu yra pateikti į Europos Bendrijos rinką.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2205](#), 2004-04-29, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2538 (2004-04-30)

ŠEŠTASIS SKIRSNIS

TEISĖS Į DIZAINĄ PERDAVIMAS, LICENCIJAVIMAS, ĮKEITIMAS IR AREŠTAS

Skirsnio pavadinimas keistas:

Nr. IX-2205, 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2538 (2004-04-30)

40 straipsnis. Teisės į pareikštą registruoti ar įregistruotą dizainą perdavimas

1. Teisė į pareikštą registruoti ar įregistruotą dizainą gali būti perduota pagal sutartį kartu su kitomis su dizaino savininko veikla susijusiomis teisėmis arba atskirai. Teisė į dizainą pereina kartu su įmone, jeigu sutartyje nenustatyta kitaip.

2. Teisė į pareikštą registruoti ar įregistruotą dizainą gali būti perduota daliai dizaino pavyzdžių.

3. Teisės į pareikštą registruoti ar įregistruotą dizainą perdavimas įrašomas į Lietuvos Respublikos dizaino registrą vienos iš teisės perdavimo šalių prašymu, jeigu Valstybiniam patentų biurui pateikiami šie dokumentai:

- 1) prašymas įrašyti teisės perdavimą;
- 2) teisės perdavimą patvirtinantis dokumentas;
- 3) dokumentas, patvirtinantis, kad sumokėtas nustatytas mokestis;
- 4) įgaliojimas atstovui (jeigu reikia).

4. Valstybinis patentų biuras per vieną mėnesį nuo šio straipsnio 3 dalyje nurodytų dokumentų gavimo dienos gautus dokumentus patikrina ir, jeigu jie atitinka šio straipsnio reikalavimus, duomenis apie teisės į pareikštą registruoti ar įregistruotą dizainą perdavimą įrašo į Lietuvos Respublikos dizaino registrą.

5. Teisės į pareikštą registruoti ar įregistruotą dizainą perdavimas įsigalioja nuo jo įrašymo į Lietuvos Respublikos dizaino registrą dienos. Duomenys apie teisės į įregistruotą dizainą perdavimą skelbiami Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

41 straipsnis. Licencijos suteikimas

1. Dizaino savininkas turi teisę suteikti kitam asmeniui išimtinę ar neišimtinę licenciją naudoti dizainą visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje arba tam tikroje jos dalyje.

2. Duomenys apie licencinę sutartį įrašomi į Lietuvos Respublikos dizaino registrą vienos iš licencinės sutarties šalių prašymu. Kartu su prašymu Valstybiniam patentų biurui pateikiami šie dokumentai:

1) abiejų šalių pasirašytas licencinės sutarties sudarymą patvirtinantis dokumentas ar notaro patvirtintas išrašas iš licencinės sutarties;

- 2) dokumentas, patvirtinantis, kad sumokėtas nustatytas mokestis;
- 3) įgaliojimas atstovui (jeigu reikia).

3. Licencinės sutarties sudarymą patvirtinančiame dokumente arba išrašė iš licencinės sutarties turi būti nurodyta:

- 1) dizaino savininko pavadinimas arba vardas, pavardė ir adresas (buveinė);
- 2) licencijos gavėjo pavadinimas arba vardas, pavardė ir adresas (buveinė);
- 3) dizaino, kurį naudoti suteikiama licencija, registracijos numeris;
- 4) licencijos rūšis;
- 5) licencijos galiojimo terminas;
- 6) licencijos galiojimo teritorija.

4. Valstybinis patentų biuras per vieną mėnesį nuo šio straipsnio 3 dalyje nurodytų dokumentų gavimo dienos gautus dokumentus patikrina ir, jeigu jie atitinka šio straipsnio reikalavimus, duomenis apie licencinės sutarties sudarymą įrašo į Lietuvos Respublikos dizaino registrą.

5. Licencinė sutartis tretiesiems asmenims įsigalioja nuo duomenų apie licencinės sutarties sudarymą įrašymo į Lietuvos Respublikos dizaino registrą dienos. Duomenys apie licencinės sutarties įrašymą skelbiami Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

6. Dizaino savininkas gali panaudoti šio Įstatymo 36 straipsnyje numatytas teises prieš licenciatą, jeigu šis nevykdo bet kurios licencinėje sutartyje numatytos sąlygos.

7. Šio straipsnio 1–6 dalies nuostatos *mutatis mutandis* taikomos ir sublicencinei sutarčiai.

42 straipsnis. Teisės į dizainą įkeitimas ar areštas

1. Teisė į dizainą gali būti įkeista ar areštuota (laikinei apribota teisė valdyti, naudoti dizainą arba juo disponuoti) Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

2. Gavęs hipotekos ar Turto arešto aktų registro tvarkytojo pranešimą apie įkeistą ar areštuotą teisę į dizainą, Valstybinis patentų biuras teisės į dizainą įkeitimo ar arešto duomenis įrašo į Lietuvos Respublikos dizaino registrą ir apie tai paskelbia Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2205](#), 2004-04-29, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2538 (2004-04-30)

SEPTINTASIS SKIRSNIS DIZAINO REGISTRACIJOS PRIPAŽINIMAS NEGALIOJANČIA

43 straipsnis. Dizaino registracijos pripažinimas negaliojančia

1. Šio Įstatymo 44 straipsnyje nurodytų asmenų prašymu teismas, remdamasis šio Įstatymo 9 ir (ar) 10 straipsniuose nustatytais pagrindais, gali pripažinti dizaino registraciją negaliojančia.

2. Valstybinis patentų biuras, gavęs įsiteisėjusį teismo sprendimą pripažinti dizaino registraciją negaliojančia, šio Įstatymo 30 straipsnio nustatyta tvarka išregistruoja dizainą iš Lietuvos Respublikos dizaino registro.

3. Jeigu dizaino registracija pripažinta negaliojančia, netenka galios ir dizaino registracijos liudijimas.

4. Dizaino registracija gali būti pripažinta negaliojančia net ir tais atvejais, kai jau yra pasibaigęs dizaino registracijos galiojimo terminas arba kai dizaino savininkas registracijos atsisako.

44 straipsnis. Asmenys, turintys teisę prašyti dizaino registraciją pripažinti negaliojančia

Teisę prašyti dizaino registraciją pripažinti negaliojančia turi šie asmenys:

1 punkto redakcija iki 2008 m. rugsėjo 26 d.:

1) asmuo, kurio teisės tiesiogiai pažeidžiamos naudojant tokį dizainą, arba kompetentingų institucijų pareigūnai – šio Įstatymo 9 straipsnio 1 dalies 4–6 punktuose nurodytais pagrindais;

1 punkto redakcija nuo 2008 m. rugsėjo 26 d.:

1) asmuo, kurio teisės tiesiogiai pažeidžiamos naudojant tokį dizainą, arba kompetentingų institucijų pareigūnai – šio Įstatymo 9 straipsnio 3 ir 4 punktuose nurodytais pagrindais;

2) asmuo, kuris turi teisės į dizainą, – šio Įstatymo 10 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytu pagrindu;

3) asmuo, kuris yra ankstesnio registruoto ar pareikšto registruoti dizaino savininkas, – šio Įstatymo 10 straipsnio 1 dalies 3 ar 4 punkte nurodytu pagrindu;

4) prekių ženklo, juridinio asmens pavadinimo ar kito juridinio asmens verslą skiriančio žymens savininkas – šio Įstatymo 10 straipsnio 1 dalies 5 punkte nurodytu pagrindu;

5) autorius ar jo teisių perėmėjas – šio Įstatymo 10 straipsnio 1 dalies 6 punkte nurodytu pagrindu;

6 punkto redakcija iki 2008 m. rugsėjo 26 d.:

6) kiekvienas suinteresuotas asmuo – šio Įstatymo 9 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose, 10 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytais pagrindais.

6 punkto redakcija nuo 2008 m. rugsėjo 26 d.:

6) kiekvienas suinteresuotas asmuo – šio Įstatymo 9 straipsnio 1 ir 2 punktuose, 10 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytais pagrindais.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-1659](#), 2008-07-01, *Žin.*, 2008, Nr. 81-3171 (2008-07-17)

45 straipsnis. Sprendimas neregistruoti dizaino ar registracijos pripažinimas negaliojančia tik tam tikriems dizaino pavyzdžiams

Jeigu šio Įstatymo nustatytais atvejais priimtas sprendimas neregistruoti dizaino arba jeigu pripažinta negaliojančia tik dalies dizaino pavyzdžių registracija, sprendimas neregistruoti dizaino, registracijos pripažinimas negaliojančia taikomas tik tiems dizaino pavyzdžiams.

Skirsnio pakeitimas:

Nr. [X-650](#), 2006-06-08, Žin., 2006, Nr. 72-2669 (2006-06-28)

**AŠTUNTASIS SKIRSNIS
GINČŲ NAGRINĖJIMAS. TEISIŲ GYNIMAS**

46 straipsnis. Ginčus dėl dizaino nagrinėjančios institucijos

1. Apeliacinis skyrius nagrinėja šio Įstatymo 23 straipsnyje numatytus ginčus.
2. Vilniaus apygardos teismas nagrinėja ginčus dėl:
 - 1) Apeliacinio skyriaus sprendimų;
 - 2) dizaino registracijos pripažinimo negaliojančia;
 - 3) dizaino savininko teisių gynimo;
 - 4) Bendrijos dizaino pagal Reglamento dėl Bendrijos dizainų 79–92 straipsnių nuostatas.

47 straipsnis. Teisių gynimo būdai

1. Pareiškėjas, dizaino savininkas ar jų teisių perėmėjai, gindami savo teises, taip pat išimtinių licencijų licenciatai, gindami jiems suteiktas teises, įstatymų nustatyta tvarka turi teisę kreiptis į teismą ir reikalauti:

- 1) pripažinti teises;
- 2) įpareigoti nutraukti neteisėtus veiksmus;
- 3) uždrausti atlikti veiksmus, dėl kurių gali būti realiai pažeistos teisės arba atsirasti žala;
- 4) atlyginti turtinę žalą, įskaitant negautas pajamas ir kitas turėtas išlaidas;
- 5) taikyti kitus šio Įstatymo ir kitų įstatymų nustatytus teisių gynimo būdus.

2. Siekdamas užtikrinti įpareigojimo nutraukti neteisėtus veiksmus, taip pat draudimo atlikti veiksmus, dėl kurių gali būti realiai pažeistos teisės arba atsirasti žala, vykdymą, teismas šio straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų prašymu gali įpareigoti pažeidėją tiems asmenims pateikti tinkamą galimos žalos kompensavimo užtikrinimą.

3. Kai asmens, kuriam priimamas įpareigojimas nutraukti neteisėtus veiksmus ar taikomos 47⁽⁴⁾ straipsnyje nurodytos atkuriamosios priemonės, veiksmuose dėl šio Įstatymo nustatytų teisių pažeidimo nėra kaltės, teismas šio asmens prašymu gali įpareigoti jį sumokėti nukentėjusiai šaliai piniginę kompensaciją, jeigu taikant šioje straipsnio dalyje nurodytus teisių gynimo būdus atsirastų neproporcingai didelė žala tam asmeniui ir jeigu piniginė kompensacija nukentėjusiai šaliai yra priimtina ir pakankama.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys, gindami savo teises, turi teisę kreiptis į teismą ir reikalauti uždrausti tarpininkui teikti paslaugas tretiesiems asmenims, kurie šiomis paslaugomis naudojasi pažeisdami šio Įstatymo nustatytas teises. Šis draudimas apima su šio Įstatymo nustatytų teisių pažeidimu susijusios informacijos perdavimo sustabdymą arba, jei tarpininkas techniškai gali tai atlikti, tokias teises pažeidžiančios informacijos pašalinimą, arba draudimą gauti šias teises pažeidžiančią informaciją. Toks teismo sprendimo įvykdymas neatleidžia tarpininko nuo atsakomybės už veiksmus ar neveikimą, susijusius su tokios informacijos laikymu ar perdavimu, buvusiu iki šio sprendimo įsigaliojimo.

5. Nagrinėjant dizaino savininko teisių pažeidimo bylą, atsakovas turi teisę pareikšti priešiškinį dėl dizaino registracijos pripažinimo negaliojančia.

6. Dizaino savininkas turi teisę kreiptis į teismą dėl uždraudimo naudoti Lietuvos Respublikos teritorijoje Bendrijos dizainą pagal 2003 m. balandžio 16 d. Belgijos Karalystės, Danijos Karalystės, Vokietijos Federacinės Respublikos, Graikijos Respublikos, Ispanijos Karalystės, Prancūzijos Respublikos, Airijos, Italijos Respublikos, Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės, Nyderlandų Karalystės, Austrijos Respublikos, Portugalijos Respublikos, Suomijos Respublikos, Švedijos Karalystės, Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės (Europos Sąjungos valstybių narių) ir Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro

Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos, Slovakijos Respublikos sutarties dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo į Europos Sąjungą akto dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų II priedo „Stojimo akto 20 straipsnyje nurodytas sąrašas. 4. Bendrovių teisė. C. Pramoninės nuosavybės teisės“ nuostatas dėl Bendrijos dizaino.

47⁽¹⁾ straipsnis. Teisė gauti informaciją

1. Nagrinėdamas ginčą dėl šio Įstatymo nustatytų teisių pažeidimo, teismas, remdamasis ieškovo pagrįstu prašymu, teismo proceso metu gali įpareigoti asmenis nedelsiant pateikti informaciją apie šio Įstatymo nustatytas teises pažeidžiančių gaminių (prekių) kilmę ir platinimo būdus, ypač:

1) šio Įstatymo nustatytas teises pažeidžiančių gaminių (prekių) gamintojų, platintojų, tiekėjų ir kitų ankstesnių valdytojų, taip pat didmenine bei mažmenine prekyba užsiimančių asmenų, kuriems buvo skirti nurodyti gaminiai (prekės), vardus (pavadinimus) ir adresus;

2) duomenis apie pagamintų, patiektų, gautų ar užsakytų šio Įstatymo nustatytas teises pažeidžiančių gaminių (prekių) kiekį ir kainą, kuri buvo sumokėta ar turėjo būti sumokėta už tuos gaminius (prekes).

2. Pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją gali būti įpareigoti šio Įstatymo nustatytų teisių pažeidėjai, kiti asmenys, kurie turi komerciniais tikslais savo žinioje šio Įstatymo nustatytas teises pažeidžiančius gaminius (prekes), kurie komerciniais tikslais naudojami šio Įstatymo nustatytas teises pažeidžiančiomis paslaugomis arba kurie komerciniais tikslais teikia paslaugas, kurias tretieji asmenys naudoja darydami šio Įstatymo nustatytų teisių pažeidimą, taip pat tie, kurie nurodytų asmenų nurodymu dalyvauja gaminant ar platinant šio Įstatymo nustatytas teises pažeidžiančius gaminius (prekes) arba teikiant šio Įstatymo nustatytas teises pažeidžiančias paslaugas.

47⁽²⁾ straipsnis. Įrodymai

1. Teismas šalies, kuri pateikė visus pagrįstai turimus ir jos reikalavimus pakankamai pagrindžiančius įrodymus ir kuri nurodė priešingos šalies turimus ir jos reikalavimus pagrindžiančius įrodymus, prašymu Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka gali išreikalauti iš priešingos šalies šios turimus prašomus įrodymus, jeigu garantuojama konfidencialios informacijos apsauga. Teismas pakankamą gaminių ar prekių skaičiaus atrankinę dalį laiko įtikinamu įrodymu, kad buvo šio Įstatymo nustatytų teisių pažeidimas.

2. Jeigu šio Įstatymo nustatytų teisių pažeidimas padarytas komerciniais tikslais ir yra šio straipsnio 1 dalyje nurodytos sąlygos, teismas Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka gali išreikalauti iš priešingos šalies banko, finansinius ar komercinius dokumentus, jei garantuojama konfidencialios informacijos apsauga. Jeigu tokie įrodymai per teismo nustatytą terminą nepateikiami be svarbių priežasčių arba atsisakoma leisti jais pasinaudoti, teismas turi teisę priimti sprendimą remdamasis jam pateiktais įrodymais.

47⁽³⁾ straipsnis. Laikinosios apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonės

1. Laikinių apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonių taikymą reglamentuoja Civilinio proceso kodeksas ir šis Įstatymas.

2. Kai yra pakankamas pagrindas įtarti, kad buvo šio Įstatymo nustatytų teisių pažeidimas, teismas Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka gali taikyti laikinąsias apsaugos priemones, būtinas užkirsti kelią gresiantiems neteisėtiems veiksams, neteisėtiems veiksams skubiai nutraukti ir teismo galutiniam sprendimui įvykdyti, tai yra:

1) uždrausti asmenims daryti gresiantį šio Įstatymo nustatytų teisių pažeidimą;

2) įpareigoti asmenis laikinai nutraukti šio Įstatymo nustatytų teisių pažeidimą;

3) uždrausti tarpininkui teikti paslaugas tretiesiems asmenims, kurie šiomis paslaugomis naudojami pažeisdami šio Įstatymo nustatytas teises;

4) areštuoti, uždrausti, kad patektų į apyvartą, arba išimti iš apyvartos gaminius (prekes), jeigu įtariama, kad jie gali pažeisti ar pažeidžia šio Įstatymo nustatytas teises;

5) areštuoti šio Įstatymo nustatytų teisių pažeidimu įtariamų asmenų turta, kuri turi jie arba tretieji asmenys, įskaitant banko ir kitų kredito įstaigų sąskaitas; taip pat reikalauti pateikti banko, finansinius ar komercinius dokumentus ar sudaryti galimybę susipažinti su šiais dokumentais, jeigu pažeidimas padarytas komerciniu tikslu;

6) taikyti kitas Civilinio proceso kodekso nustatytas priemones.

3. Jeigu pritaikytos šio straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytos laikinosios apsaugos priemonės yra pažeidžiamos ir šis pažeidimas tęsiamas, teismas gali įpareigoti pažeidimo darymu įtariamus asmenis pateikti tinkamą galimos žalos kompensavimo užtikrinimą asmeniui, prašiusiam taikyti laikinąsias apsaugos priemones.

4. Teismas turi teisę įpareigoti asmenį, kuris prašo taikyti laikinąsias apsaugos priemones, pateikti visus pagrįstai turimus įrodymus, galinčius pakankamai įtikinti, kad jis ar asmuo, kurio interesais prašoma taikyti laikinąsias apsaugos priemones, yra šio Įstatymo nustatytų teisių turėtojas ar naudotojas ir kad pareiškėjo teisės pažeidžiamos arba kad gresia toks pažeidimas.

5. Teismas asmens, pateikusių visus pagrįstai turimus ir jo reikalavimus pagrindžiančius įrodymus, kad buvo pažeistos arba gresia, kad bus pažeistos šio Įstatymo nustatytos teisės, prašymu gali taikyti laikinąsias priemones, jeigu garantuojama konfidencialios informacijos apsauga, ir taip užtikrinti su įtariamu pažeidimu susijusius įrodymus, tai yra:

1) išsamiai aprašyti šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančias prekes ir jas sulaikyti arba tik aprašyti;

2) areštuoti šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančius gaminius, prirėkus – medžiagas bei priemones, kurios yra naudojamos jų gamybai ir (arba) platinimui, bei su jomis susijusius dokumentus ir juos paimti;

3) taikyti kitas skubias ir veiksmingas laikinąsias priemones, numatytas Civilinio proceso kodekse.

6. Laikinosios apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonės gali būti taikomos nepranešus atsakovui ir jo neišklausius, ypač tais atvejais, kai delsimas galėtų padaryti nepataisomą žalą pareiškėjui arba kai įrodoma grėsmė, kad įrodymai gali būti sunaikinti. Kad laikinosios priemonės taikomos nepranešus atsakovui ir jo neišklausius, atsakovui turi būti pranešta nedelsiant, t. y. iš karto tas priemones pritaikius. Šalių prašymu, įskaitant teisę būti išklaustyti, laikinosios apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonės gali būti peržiūretos siekiant per protinę terminą po pranešimo apie priemonių pritaikymą nuspręsti, ar šios priemonės turi būti pakeistos, panaikintos ar patvirtintos.

7. Jeigu teismas taikytas laikinąsias apsaugos ar įrodymų užtikrinimo priemones panaikina arba jos tampa nepagrįstomis dėl asmens, kuris kreipėsi dėl tų priemonių taikymo, veikimo ar neveikimo, arba įsiteisėja teismo sprendimas, nustatantis, kad šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo ar pažeidimo grėsmės nebuvo, arba asmuo, kuris kreipėsi dėl laikinųjų apsaugos ar įrodymų užtikrinimo priemonių taikymo, per teismo nustatytą terminą nepareiškia ieškinio, atsakovas turi teisę reikalauti atlyginti žalą, atsiradusią dėl tokių priemonių taikymo.

47⁽⁴⁾ straipsnis. Atkuriamosios priemonės

1. Šio Įstatymo 47 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys turi teisę kreiptis į teismą ir reikalauti atšaukti, išimti iš apyvartos gaminius (prekes) taip, kad jiems nebūtų padaryta žala ir būtų užtikrinta jų teisių apsauga (pvz., perdirbti į kitas prekes ar taikyti panašias priemones), ar sunaikinti gaminius (prekes), kuriuos teismas nustatė kaip pažeidžiančius šio Įstatymo nustatytas teises, o prirėkus – ir medžiagas bei priemones, daugiausia naudojamas nurodytiems objektams sukurti ar gaminti.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės taikomos nepaisant kitų asmens, prašančio taikyti šias priemones, žalos, atsiradusios dėl jo teisių pažeidimo, atlyginimo reikalavimų. Be to, šios priemonės taikomos neatlygintinai, pažeidėjo lėšomis, atsižvelgiant į padaryto pažeidimo sunkumo ir taikomos priemonės santykį bei trečiųjų asmenų teisėtus interesus.

48 straipsnis. Turtinės žalos atlyginimas

1. Turtinės žalos atlyginimo tvarką reglamentuoja Civilinis kodeksas ir šis Įstatymas.

2. Nustatydamas dėl šio Įstatymo nustatytų teisių pažeidimo faktiškai atsiradusios žalos (nuostolių) dydį, teismas atsižvelgia į pažeidimo esmę, padarytos žalos dydį, negautas pajamas, turėtas išlaidas, kitas svarbias aplinkybes. Pažeidėjo gauta nauda šio Įstatymo 47 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų reikalavimu gali būti pripažinta nuostoliais. Šio Įstatymo nustatytas teises pažeidžiančios prekės gali būti perduotos tų teisių turėtojams šių prašymu.

3. Šio Įstatymo 47 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų negautų pajamų dydis nustatomas atsižvelgiant į tai, kokios pajamos būtų gautos teisėtai naudojantis šio Įstatymo saugomu dizainu (t. y. į atlyginimą, kuris paprastai mokamas už teisėtą dizaino naudojimą), taip pat į konkrečias aplinkybes, kurios galėjo sudaryti sąlygas pajamoms gauti (teisių turėtojų atlikti darbai, panaudotos priemonės, derybos dėl dizaino naudojimo sutarčių sudarymo ir kita).

4. Vietoj žalos (nuostolių), faktiškai atsiradusios dėl šio Įstatymo nustatytų teisių pažeidimo, atlyginimo šio Įstatymo 47 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys gali reikalauti atlyginimo, kuris turėjo būti sumokėtas, jeigu pažeidėjas būtų teisėtai naudojęs dizainą (t. y. gavęs leidimą), o kai yra pažeidėjo tyčia ar didelis neatsargumas, – iki dviejų kartų didesnio šio atlyginimo.

5. Kai pažeidėjas atlieka veiksmus nežinodamas ir neturėdamas žinoti, kad jis pažeidžia šio Įstatymo nustatytas teises (t. y. jo veiksmuose nėra kaltės), teismas šio Įstatymo 47 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų reikalavimu gali išreikalauti pažeidėjo gautą naudą. Pažeidėjo gauta nauda laikoma visa tai, ką pažeidėjas sutaupė ir (ar) gavo pažeisdamas šio Įstatymo nustatytas teises. Pažeidėjo gauta nauda nustatoma ir išieškoma neatsižvelgiant į tai, ar pats teisių turėtojas tokią naudą, kokią gavo pažeidėjas, būtų gavęs ar ne. Nustatant pažeidėjo gautą naudą, teisių turėtojas turi pateikti tik tuos įrodymus, kurie patvirtintų pažeidėjo gautas bendras pajamas; kokia yra pažeidėjo grynoji nauda (nauda, atskaičius išlaidas), turi įrodyti pats pažeidėjas.

48⁽¹⁾ straipsnis. Teismo sprendimo paskelbimas

Sprendimą dėl šio Įstatymo nustatytų teisių pažeidimo priimančias teismas šio Įstatymo 47 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų prašymu gali įpareigoti pažeidėją savo lėšomis paskelbti informaciją apie priimtą sprendimą, įskaitant viso ar dalies sprendimo paskelbimą visuomenės informavimo priemonėse ar kitokiu būdu. Teismo sprendimas arba informacija apie priimtą teismo sprendimą gali būti paskelbta po teismo sprendimo įsiteisėjimo, jeigu teismas nenustato kitaip. Teismo sprendimo paskelbimo būdas ir kiek skelbti nustatoma pačiame sprendime. Šio Įstatymo 47 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys gali reikalauti, kad pažeidėjas iš anksto sumokėtų į teismo nurodytą sąskaitą pinigų sumą, reikalingą informacijai apie priimtą teismo sprendimą ar teismo sprendimui paskelbti.

49 straipsnis. Muitinės priežiūros priemonių taikymas

Prekėms, gaminiams ir (ar) jų dalims, kurių importas iš trečiųjų valstybių į Lietuvos Respubliką arba eksportas iš Lietuvos Respublikos į trečiąsias valstybes laikytinas dizaino savininko teisių pažeidimu, turi būti taikomos Europos Sąjungos ir Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytos muitinės priežiūros priemonės.

DEVINTASIS SKIRSNIS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

50 straipsnis. Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Dizainas, kuriam registruoti paraiška buvo paduota iki šio Įstatymo įsigaliojimo dienos, registruojamas pagal Lietuvos Respublikos pramoninio dizaino įstatymą.

2. Dizaino, įregistruoto iki šio Įstatymo įsigaliojimo dienos, savininko teisės ginamos pagal šio Įstatymo nuostatas.

51 straipsnis. Pasiūlymas Vyriausybei

Vyriausybė iki 2003 m. sausio 1 d. suderina teisės aktus, susijusius su šio Įstatymo nuostatomis.

51⁽¹⁾ straipsnis. Reglamento dėl Bendrijos dizainų taikymas

1. Valstybinis patentų biuras yra centrinė pramoninės nuosavybės tarnyba pagal Reglamentą dėl Bendrijos dizainų.

2. Valstybinis patentų biuras patvirtina teisės aktus, susijusius su Reglamento dėl Bendrijos dizainų taikymu.

3. Mokesčiai už Valstybinio patentų biuro atliekamus veiksmus, kai per Valstybinį patentų biurą paduota paraiška Bendrijos dizainui registruoti, mokami Lietuvos Respublikos mokesčių už pramoninės nuosavybės objektų registravimą įstatymo ir Reglamento dėl Bendrijos dizainų nustatyta tvarka.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. [IX-2205](#), 2004-04-29, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2538 (2004-04-30)

52 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

1. Šis Įstatymas, išskyrus 51 straipsnį, įsigalioja nuo 2003 m. sausio 1 d.

2. Šio Įstatymo 3 straipsnio 2 dalies nuostatos įsigalios nuo to momento, kai įsigalios 3 straipsnio 2 dalyje nurodyta tarptautinė sutartis.

3. Įsigaliojus šiam Įstatymui, netenka galios:

1) Lietuvos Respublikos pramoninio dizaino įstatymas (*Žin.*, 1995, Nr. [61-1531](#));

2) Lietuvos Respublikos pramoninio dizaino įstatymo 5 straipsnio pakeitimo įstatymas (*Žin.*, 2000, Nr. [42-1196](#));

3) Lietuvos Respublikos pramoninio dizaino įstatymo papildymo 26⁽¹⁾ straipsniu įstatymas (*Žin.*, 2000, Nr. [113-3613](#)).

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

VALDAS ADAMKUS

Lietuvos Respublikos
dizaino įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1998 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl teisinės dizaino apsaugos 98/71/EB.

2. 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamentas dėl Bendrijos dizainų (EB) Nr. 6/2002.

3. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo.

Priedo pakeitimai:

Nr. [IX-2205](#), 2004-04-29, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2538 (2004-04-30)

Nr. [X-650](#), 2006-06-08, *Žin.*, 2006, Nr. 72-2669 (2006-06-28)

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2205](#), 2004-04-29, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2538 (2004-04-30)

DIZAINO ĮSTATYMO 1, 2, 5, 8, 9, 10, 16, 17, 21, 36, 37, 38, 39, 42, 46, 47 STRAIPSNIŲ IR ĮSTATYMO PRIEDO PAKEITIMO BEI PAPILDYMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 51(1) STRAIPSNIU ĮSTATYMAS

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-650](#), 2006-06-08, Žin., 2006, Nr. 72-2669 (2006-06-28)

DIZAINO ĮSTATYMO AŠTUNTOJO SKIRSNIO PAKEITIMO BEI PAPILDYMO IR ĮSTATYMO PRIEDO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1659](#), 2008-07-01, Žin., 2008, Nr. 81-3171 (2008-07-17)

DIZAINO ĮSTATYMO 2, 3, 10, 16, 21, 31, 35, 44 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO BEI ĮSTATYMO PAPILDYMO TREČIUOJU(1) SKIRSNIU ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus 11 straipsnį, įsigalioja Ženevos akto įsigaliojimo Lietuvos Respublikai dieną, t. y. **2008 m. rugsėjo 26 d.**

*** Pabaiga ***

Redagavo Aušrinė Trapinskienė (2008-07-29)

autrap@lrs.lt